

petence og vistnok ogsaa i nogen Grad udenfor, hvad den har Sagkundskab til at udtale sig om. Thi Forholdet er faktisk det, at de tilsynsførende, man her sammenligner med, og hvis nødvendige Kvalifikationer Kommissionen i sin Skrivelse stiller i andet Plan i Sammenligning med, hvad der kræves af Direktøren for den tekniske Undervisning, har i ikke mindre Grad end denne gennem en Aarrække arbejdet med det, Kommissionen kalder nye Veje, paa lige saa omfattende og betydningsfulde Undervisningsomraader, som Talen her er om, og det vil de ogsaa komme til i Fremtiden i ikke mindre Grad, end Tilfældet er her. Derfor kan vi ikke finde, at denne Værdsættelse af det Arbejde, Tilsynet med andre Undervisningsomraader udretter i Sammenligning med, hvad der her skal udrettes, i nogen Maade begrunder det Krav om ændrede Lønninger, som man har stillet. Selv om vi indenfor den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, er gaaet med dertil, ønsker vi dog at bemærke, at vi erkender Berettigelsen af den Sammenligning, som indenfor Folketingets Lønningsudvalg er kommet til Orde med Hensyn til Direktøren og Undervisningsinspektørerne for de højere Almenskoler, Mellemskoler og Realskoler. Vi finder, at denne Sammenstilling er berettiget, og vi kunde derfor have ønsket, at man var blevet staaende ved de Lønninger, som Lovforslaget, da det kom her til Landstinget fra Folketinget, indeholdt. Naar vi ikke des mindre ogsaa her er gaaet med til Lovforslaget, er det, fordi vi nærde Ængstelse for, at vi, hvis vi fastholdt en Særstilling paa dette Punkt, skulde vanskeliggøre Arbejdet paa at faa Lovforslaget fremmet i denne Rigsdagssamling. Vi har jo nu indenfor de tekniske Skoler levet under et Interregnum i adskillige Aar, et Interregnum, som vanskeligt kan fortsættes. Selv om der fra den konstituerede Ledelses Side er gjort, hvad gøres kan, for at føre de tekniske Skoler fremad, saaledes som det var planlagt under den tidligere Inspektørs Førelse, er det dog rimeligt, at dette afsluttes, og det er ogsaa rimeligt, at der vises den konstituerede Inspektør det Hensyn, at hele dette Spørgsmaal føres ind i sit endelige Leje. Derfor er vi fra vor Side gaaet med til det stil-

lede Ændringsforslag med Hensyn til Lønningen, men ingenlunde fordi vi erkender, at der i Kommissionens Argumenter ligger noget som helst overbevisende.

Jeg vil gerne til Slut sige, at for os har det med Hensyn til at følge Flertallet i Udvalget været af afgørende Betydning, at vi derved opnaar, at den Konsulentinstitution, som nu etableres, faar den Form, som er givet den i Forslaget. Vi mener nemlig, at 5 Konsulenter, saaledes som der var foreslaaet oprindeligt, eller 3 Konsulenter, som man af finansielle Grunde, da Lovforslaget blev fremsat, gik ned til, vilde det være uheldigt at faa, idet netop den Fagrigdom, som Kommissionen ogsaa i sin Skrivelse andetsteds henviser til, vilde gøre dette Antal ganske utilstrækkeligt. Det vilde være fuldstændig umuligt at finde et saadant fagligt Amfibium — kan jeg maaske sige —, som kunde spænde over den praktiske og teoretiske Fagkundskab, som her maatte kræves. Konsulentens Omraade vilde blive meget betydeligt, og det Arbejde, som vilde kræves af ham, vilde indenfor de forskellige Faggrupper blive af forskellig Art og højst forskelligt Omfang, saaledes at dette at fastsætte paa Forhaand bestemte Lønninger for disse Konsulenter vil være meget uheldigt. Der vil kunne komme Tider, da Konsulenter, der er ansatte, vil blive overflødige, og der vil paa den anden Side maaske snart vise sig Omraader, hvor det er nødvendigt at faa Konsulenter ansat, som ikke bliver ansat straks, naar Loven træder i Kraft. Derfor finder vi det rimeligt og naturligt, at dette gives i Handelsministerens Haand og bestemmes paa de aarlige Finanslove.

Som sagt: i Betragtning af Vanskelighederne ved at faa et saadant Lovforslag gennemført under de Omstændigheder, hvorunder Rigsdagen arbejder i denne Sommertid, og dikteret af Frygten for, at denne Sag ikke vilde kunne bringes til Afslutning, inden de tekniske Skoler til Oktober genoptager deres Arbejde, har vi bøjet os for de fra anden Side fremsatte Ønsker, ihvorvel vi maatte mene — som jeg ogsaa havde den Ære at bemærke ved Lovforslagets første Behandling —, at den Form, hvori Lovforslaget kom fra Folketinget, vilde byde en god Fremtidsbasis for Arbejdet med de tekniske Skoler i de kommende Aar.